

Nr 256.

Av herr **Olsson** i Ramsta, *angående upphävande av vissa prästerskapet tillkommande privilegier.*

Genom utslag av regeringsrätten av den 23 nov. 1921, refererat i regeringsrättens årsbok 1928, nr 98, synes fastslaget, att prästerskapet är, jämlikt § 4 av prästerskapets privilegier den 16 oktober 1723 och § 41 Kungl. resolutionen på allmogens besvär den 25 maj 1720, för sina boställen befriat från att deltaga i kostnaderna för byggnad och underhåll av pastoratets prästgårdar. Därjämte är prästerskapet jämlikt § 39 i Kungl. resolutionen den 19 december 1727 befriat från deltagandet i kyrkovaktares avlöning för sina boställen och inkomst av tjänsten. Dessa privilegier blevo icke beaktade i kommunalskattelagen 1928. Vid debiteringslängdernas upprättande tages i regel ej heller hänsyn härtill. Följden är den, att de flesta innehavare av prästerliga tjänster jämväl få deltaga för täckandet av dessa utgifter med hela sitt samlade skatteunderlag.

Emellertid har senast i december 1929 inom en församling i Strängnäs stift vid godkännandet av debiterings- och uppbördslängden anmärkning från vederbörande prästman gjorts mot längden för att ej dessa privilegier tillämpats vid längdens uppgörande.

Då det ur enhetlighetens och enkelhetens synpunkt är av stort intresse, att dessa gamla privilegier kunde undanröjas, och då under de närmaste åren förslag till ny löneroglering för prästerskapet läser komma att föreläggas riksdagen, tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning, huruvida och på vad sätt prästerskapets privilegier den 16 oktober 1723 jämlikt §4 och i Kungl. resolutionen på allmogens besvär den 25 maj 1720, § 41, såväl som privilegierna jämlikt Kungl. resolutionen av den 19 december 1727,

§ 39, må kunna undanröjas och framläggandet av riksdagen av de förslag, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 21 januari 1930.

Gustaf Olsson
i Ramsta.